

فيقهي ئاسان: په رتووكي پوژوو: د هروازهي دووهههه: نهو عوزرانهي دهينه
هوي پوژوو نه گرتن له گهه نهو شتانهي پوژوو دهشكينن

الفقه الميسر: كتاب الصيام: الباب الثاني: في الأعدار المبيحة للفطر
ومفطرات الصائم

< كوردی - كودي - kurdish >

دهسته بزيريك له زانايان

نخبة من العلماء

وهرگيپراني: دهستهي بهشي كوردی مالمپهري ئيسلام هاوس

پيداچونهوهي: پشتيوان سابير عهزير

ترجمة: فريق اللغة الكردية بموقع دار الإسلام

مراجعة: بشتيوان صابر عزيز

ئەو عوزرانەى دەبنە ھۆى پۆژوو نەگرتن لەگەل ئەو شتانەى پۆژوو دەشکینن

سوپاس وستایش بۆ خۆى گەورە ومیهرەبان وه درود وصەلات وسەلام بۆ سەر محمدى كورپى عەبدولاً و ئال وبەيت و يار وياوهر و شوينكەوتوانى هەتا هەتايە .
ئەم ووتارە دوو بابەتى لەخۆ گرتووہ :-

بابەتى يەكەم : ئەو عوزرانەى دەبنە ھۆى پۆژوو نەگرتن لە مانگى رەمەزاندا :

لەبەر يەكئىك لەم عوزرانەى خوارەوہ دروستە مرۆفى موسلمان لەمانگى رەمەزانى پيرۆزدا رۆژوو نەگريت :

يەكەم : لەبەر نەخۆشى و پيرى وپەككەتوتەيى، دروستە ئەو نەخۆشەى كە ئوميدى چاك بوونەوہشى ليدهكريت بەرۆژوو نەبيت، جا كاتئىك چاك بوويەوہ دەبيت بيانگريتەوہ، وەك خۆى گەورە فەرموويەتى : ﴿ أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾ [البقرة: ۱۸۴] .

واتا : ئەو پۆژوو گرتنە چەند پۆژئىكى ديارىكراوہ كە پۆژانى مانگى رەمەزانى پيرۆزە، بەلام ئەگەر يەكئىكتان نەخۆش كەوت، ياخود كەوتە ناو سەفەر، ئەوہ دەتوانيت بەرۆژوو نەبيت و لەپۆژانى دواى رەمەزاندا بە قەزا بيگريتەوہ .

ھەرەھا فەرموويەتى : ﴿ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾ [البقرة: ۱۸۵] .

واتا : جا كەسيك لە ئيوە مانگى رەمەزانى بينى (يان ھەوالى بينينى پيدرا)، دەبا ئەو مانگە بەرۆژوو بييت، ئەوہش كە نەخۆش بييت يان لە سەفەردا بييت با لەپۆژانى تردا بەو ئەندازە بيگريتەوہ .

ئەو نەخۆشەى كە دەتوانيت پۆژوو بشكينييت نەخۆشيبەكە كە نەخۆشەكە نارەحەت ونيگەران بكات ئەگەر پۆژوو بگريت، بەلام ئەو نەخۆشەى كە تووشى نەخۆشەكى

وابووه كه ئومىدى چاك بوونهوهى لىناكرىت، يان كه سىكى ناتوانى وا كه نه توانىت به بهرده وامى بهرۆژوو بيت، وهك پير وپهككهوتهكان، ئەوا بهرۆژوو نابن ورۆژوو گرتنه وهشيان له سهر نيه، تهنه هينده ههيه كه دهبيت (فدية) بدن، ئەوئيش بهو شيوهيهى كه لهبرى ههر رۆژيک رۆژوو خواردنى ههزارىك بدات، چونكه خواى گهوره لهسهرهتاي فهرز بوونى رۆژوووه موسلمانانى سهر پشك كرد لهنيوان رۆژووگرتن و خواردندان به ههزاران، بويه لهكاتى نهتوانىنى رۆژوو گرتنىش خواردندان بهههزاران ديارىكراوه لهسهر ئەو كهسانهى كه توانايان نيه .

ئىمامى بوخارى (پهحمهتى خواى لى بيت) دهلىت : " وأما الشيخ الكبير إذا لم يطق الصيام فقد أطعم أنس بن مالك بعد ما كبر عما أو عامين كل يوم مسكينا، ال ابن عباس ليست بمنسوخة هو الشيخ الكبير والمرأة الكبيرة لا يستطيعان أن يصوما فيطعمان مكان كل يوم مسكينا " (1).

واتا : بهلام پياوى پير وپهككهوته ئەگهر هاتوو نهيتوانى بهرۆژوو بيت، ئەوا ئەنهسى كورى ماليك دواى ئەوهى پير بوو سالىك يان دوو سال لهبرى ههر رۆژيک خواردنى ههزارىكى دها، عهبدولاى كورى عهباس (خويان لى رازى بيت) لهبارهى ئەو پياو وژنه پيرانهى كه ناتوانن بهرۆژوو بن ووتويهتى : با لهبرى ههر رۆژيک خواردنى ههزارىك بدن .

ئەو نهخوش و ناتوانايهى كه لهبهر پيرى و نهخوشى ئومىدى چاك بوونهوهيان نيه، دهبيت لهبرى ههر رۆژيک خواردنى ههزارىك بدات كه برىتته له نيو صاع گهنم يان خورما يان برنج وهاوشيوهكانى له قوتى سهرهكى ئەو شارهى تييدا دهژى، ئەندازهى صاعيكيش دهكاتە (2,250) دوو كيلو و چارهكيك، كهواته بۆ ههر رۆژيک كيلوئيهك و سهه وبيست وپينج گرام دهبيت بدات .

(1) بوخارى به ژماره (4505) رپوايهتى كردوو له (كتاب الصيام) .

خۆ ئەگەر هاتوو ئەو نهخۆشه‌يش كه ئومىدى چاك بونه‌وه‌شى لى ناكريت پۆژوو
 نه‌شكاندن وبه‌پۆژوو بوو، پۆژوو كه‌ى دروسته .

دووهم : سه‌فه‌ر كردن : گه‌شتيار (موسافير) ئەگەر هاتوو له رهمه‌زاندا سه‌فه‌رى كرد
 ئەوا دروست بوى پۆژوو نه‌گريت، وله‌پاش ته‌واو بوونى مانگى رهمه‌زان بيانگريته‌وه،
 وه‌ك خواى گه‌وره فه‌رموويه‌تى : ﴿ **أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ
 أَيَّامٍ أُخَرَ** ﴾ [البقرة: ١٨٤] .

واتا : ئەو پۆژوو گرتنه چهند پۆژيكي دياريكراوه كه پۆژانى مانگى رهمه‌زانى پيرۆزه،
 به‌لام ئەگەر يه‌كيكتان نه‌خۆش كهوت، ياخود كهوته ناو سه‌فه‌ر، ئەوه ده‌توانيت
 به‌پۆژوو نه‌بيت و له‌پۆژانى دواى رهمه‌زاندا به‌قه‌زا بيگريته‌وه .

هه‌روه‌ها فه‌رموويه‌تى : ﴿ **فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ
 أَيَّامٍ أُخَرَ** ﴾ [البقرة: ١٨٥] .

واتا : جا كه‌سيك له ئيوه مانگى رهمه‌زانى بينى (يان هه‌والى بينينى پيدرا)، ده‌با ئەو
 مانگه به‌پۆژوو بيت، ئەوه‌ش كه نه‌خۆش بيت يان له سه‌فه‌ردا بيت با له‌پۆژانى تردا
 به‌و ئەندازه بيگريته‌وه .

وه كاتيک له پيغه‌مبه‌رى خوايان پرسى (صلى الله عليه وسلم) سه‌بارهت به‌پۆژوو
 گرتن له‌سه‌فه‌ردا، فه‌رمووى : { **إِنْ شِئْتَ فَصُمْ، وَإِنْ شِئْتَ فَأُفْطِرْ** } (1) .

واتا : ئەگەر وويستت به‌پۆژوو به، وه ئەگەر نه‌يشتت وويستت ئەوا به‌پۆژوو مه‌به .
 وه پيغه‌مبه‌رى خوا (صلى الله عليه وسلم) كهوته رى به‌ره‌و شارى مه‌كه‌ه وبه‌پۆژوو
 بوو، جا كاتيک ناره‌حه‌ت بوو پۆژوو كه‌ى شكاند، وپاشان خه‌لكيش شكانديان (2) .

(1) بوخارى به فه‌رمووده‌ى ژماره (1943) ريوايه‌تى كردوو .

(2) بوخارى به ژماره (1944) ريوايه‌تى كردوو .

ئەو سەفەرەیش که دروستە مروّف تیایدا بەرپۆژوو نەبیت هەر ئەو سەفەرەیه که دروستە نوێژەکانیشی تیدا کورت بکەیتەوه، که به (48) چل وههشت میل مهزهنده کراوه، که دهکاته نزیکه‌ی ههشتا کیلو مەتر .

ئەو سەفەرەیش که دروستە بەرپۆژوو نەبیت دەبیت سەفەریکی موباح بیت، خو ئەگەر هاتوو سەفەرەکه‌ی بو کاریکی تاوان وگوناها بوو یان دەبویست بەهۆی سەفەر کردنه‌وه بەرپۆژوو نەبیت، ئەوا دروست نیه پۆژووی تیدا بشکینریت .

وه ئەگەر هاتوو ئەو موسافیر وگهشتیاره‌ی که دروستە بەرپۆژوو نەبیت، بەلام پۆژوویان گرت ئەوا پۆژوو هه‌که‌یان راست ودروسته، ئەویش به به‌لگه‌ی ئەو فەرمووده‌یه‌ی که ئەنەسی کوری مالیک (خوی لی رازی بیت) ده‌یگریتەوه وده‌لایت : " کنا سافر مع النبي (صلی الله علیه وسلم) فلیم یعب الصائم علی المفطر، ولا المفطر علی الصائم " (1) .

واتا : له‌گه‌ل پیغه‌مبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) سەفەرمان ده‌کرد، ئەو که‌سانه‌ی که بەرپۆژوو ده‌بوون تانه‌یان نه‌ده‌دا له‌وانه‌ی که بەرپۆژوو نه‌ده‌بوون، وه هه‌روه‌ها ئەوانه‌ش که بەرپۆژوو نه‌ده‌بوون تانه‌یان نه‌ده‌دا له‌وانه‌ی که بەرپۆژوو بوون . به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی که پۆژوو گرتن خاوه‌نه‌که‌ی له‌و سەفەرەدا ناره‌حەت نه‌کات، چونکه ئەگەر هاتوو ناره‌حەت بوو بۆی، یان زیانی پیدەگه‌یاندا، ئەوا له‌ ده‌ره‌قی ئەو که‌سه‌دا پۆژوو نه‌گرتن باشت‌ره‌ وئه‌فزه‌ل‌تره‌، ئەویش له‌پیناوه‌ست‌گرتن به‌و پوخ‌سه‌ته‌ی که‌ خوی گه‌وره‌ داویه‌تی به‌ به‌نده‌کانی، چونکه پیغه‌مبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌ یه‌کیک له‌ سەفەرەکانیدا پیاویکی پۆژوه‌وانی بینی که له‌به‌ر گه‌رما سیبه‌ریان بو کردبوو، وه له‌چوار ده‌وری کۆ بوو بوونه‌وه، ئەویش له‌و کاته‌دا فەرمووی : { لیس من البر الصيام في السفر } (2)، واتا : - ئەگەر مروّف بەرپۆژوو بیت له‌سه‌فەر‌دا و حالێ بگاته ئاوه‌ها حالیک - کاریکی خیر باش نیه مروّف له‌ سەفەر‌دا به‌رپۆوو بیت .

(1) بوخاری به ژماره (1947) ریبوایه‌تی کردووه .

(2) بوخاری به فەرمووده‌ی ژماره (1946) ریبوایه‌تی کردووه .

واتا : خوی گوره نیوهی نویژی لهسهه کەسی موسافیر هه لگرتوو، وه لهسهه ئافرهتی سکپر و شیرده ریش پۆژوو گرتنی هه لگرتوو .

ئافرهتی سکپر و شیردهه ئه گهه هاتوو له بهه ترس له گیانی خویان به پۆژوو نه بوون، له بهه ههه پۆژیک که شکاندویانه ده بیته پاش مانگی پمهزان پۆژیک به پۆژوو ببنه وه، خو ئه گهه هاتوو له گهه ئه وه شدا ترسی کۆرپه له کهی ناسکیان، یان مناله شیرخۆره که شیان هه بوو، ئه وه ده بیته له گهه گرتنه وهی پۆژوه کانیاندا خواردنی هه ژاریکیش بدهن، ئه ویش به به لگهه ئه وه ووته یهه که عه بدولای کوری عه باس (خویان لی رازی بیته) که ده لیته : " والمرضع والحبل إذا خافتا علی أولادهما أفطرتا، وأطعمتا " (1).

واتا : ئافرهتی شیردهه و سکپر ئه گهه هاتوو له بهه ته ندروستی مناله کانیان به پۆژوو نه بوون، ئه وه له گهه گرتنه وهی پۆژوه که دا خواردنی هه ژاریکیش ده دهن .

له کۆتایی ئه م بابته وه ده گهینه ئه وه ئه نجامه ی ئه وه هۆکارانه ی که پۆژوو نه گرتن پریگا پیده دهن چوارن : سه فه رکردن، ونه خووشی، وسوری مانگانه و خوینی منال بوون، وترسان له تیاچوون وه وتان وه که له حالی سکپری و شیرداندا ده رکی پیده کریته .

بابه تی دووه : ئه وه شتانه ی که پۆژوو ده شکینن :

ئه ویش بریتین له وه شتانه ی که پۆژووی پۆژوه وان خراپ ده کهن و ده یشکینن، پۆژوه وان به کردنی یه کیه که له م شتانه ی خواره وه پۆژوه که ی ده شکیت و به تال ده بیته وه : -

یه کهم : خواردن و خواردنه وه به ده ست ئه نقه صد و عه مدی، وه که خوی گوره فه رموویهت :

﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَىٰ الْإِيلِ ﴾

[البقرة: ۱۸۷] .

(1) ئه بو داود به فه رمووده ی ژماره (2317) و (2318) ریوایه تی کردوو، وه شیخ ئه لبانیس به فه رمووده یه کی سه حیحی داناه، پروانه الإرواء (2518/4) ههروهه عه بدولای کوری عومه ریش هه به و شیوه یه ریوایه تی کردوو .

واتا : وه بخون وبخونهوه، تا نهوکاته ههودای سپیایی دهمهوبهیان لهنیو ههودای رهشی شهو لهروژههلاتهوه دهردهکهوی و جیائهبیتهوه ئینجا دوایی لهسه رپوژوو گرتنهکهتان بهردهوام بن تا رپوژئاوا دهبیته .

ئهم ئایهته پیرۆزه رونی کردوهتهوه که خواردن و خواردنهوه دروست نیه بو رپوژوهوان لهپاش ههلهاتنی سپیدهی بهیانیهوه ههتاوهکو رپوژئاوا دهبیته، بهلام نهگهر کهسیک لهبیری چوو، نهیزانی که بهروژوووه وشتیکی خوارد یان خواردیهوه ئهوا رپوژوووهکهی دروسته، بهلام واجبه ئهو ساتهی که بیری دیتهوه که بهروژوووه واز لهخواردن و خواردنهوهی بهینیته ودهستی لیههلبگریته، ئهویش به بهلگهی ئهو فهرموودهیهی که پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویهتی : **{ من نسی وهو صائم، فأکل أو شرب، فلیتم صومه، فإنما أطعمه الله وسقاه }** (1) .

واتا : ههر کهسیکی رپوژوهوان له بیری چوو که بهروژوووه، و خواردی یان خواردیهوه، ئهوه با رپوژوووهکهی تهواو بکات، چونکه ئهوه خوای گهوره خواردن و خواردنهوهی پیداهه .

وه رپوژوووه به قهتره کردنه ناو لوتهوه دهشکیته، وه بهههر شتیکی تریش که بگاته ناو سکی مرووف، تهنانهت نهگهر له رپگای دهمیشهوه نهبیته، که له حوکمی خواردن و خواردنهوه دابن، وهک دهرزی موغهزی له خودان .

دووهم : جیماع و سهرجیی کردن نهگهل ئافرهت : رپوژوووه به جیماع و سهرجیی کردن لهگهل ئافرهت بهتال دهبیتهوه، بویه ههر رپوژوهوانیک سهرجیی بکات ئهوا رپوژوووهکهی بهتال دهبیتهوه، لهگهل ئهوهشدا دهبیته لهوکارهی تهوبه بکات وداوای لیخوش بوون لهخوای گهورهش بکات، وه پاشانیش قهزای ئهو رپوژه بکاتهوه وکهفارهتیش بدات، که بریتیه له ئازادکردنی کوپلهیهک، نهگهر کوپلهی دهست نهکهوت ئهوا دوو مانگ لهسهریهک

(1) بوخاری به فهرموودهی ژماره (1933)، وموسلیم به فهرموودهی ژماره (1155) ریوایهتیان کردوووه، له ئهوی هورهیرهوه (خوای لی رازی بیته) .

به‌رؤژوو بیټ، وه ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی دوو مانگ له‌سه‌ر یه‌ك به‌رؤژوو بیټ، ئه‌وا خوار دنی شه‌ست هه‌زار بدات، ئه‌ویش به‌ به‌لگه‌ی ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی كه‌ ئه‌بو هوره‌یره (خوای لئ‌ی رازی بیټ) رپوایه‌تی كرده‌وه، وده‌لئیت : { بینما نحن جلوس عند النبي صلى الله عليه وسلم إذ جاءه رجل فقال يا رسول الله، هلكت، قال (مالك؟) قال وقعت على امرأتي وأنا صائم، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم (هل تجد رقبة تعتقها؟) قال لا، قال (فهل تستطيع أن تصوم شهرين متتابعين؟) قال لا، قال (فهل تجد إطعام ستين مسكيناً؟) قال لا، فمكث عند النبي صلى الله عليه وسلم، فبينما نحن على ذلك أتى النبي صلى الله عليه وسلم بعرقٍ فيها تمر والعرق المكتل قال (أين السائل؟) فقال أنا، قال (خذ هذا فتصدق به) فقال الرجل على أفقر مني يا رسول الله؟ فوالله ما بين لابتيها يريد الحربين أهل بيت أفقر من أهل بيتي، فضحك النبي صلى الله عليه وسلم حتى بدت أنيابه، ثم قال (أطعمه أهلك) { (1).

واتا : له‌كاتئكدا لای پئغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) دانیشتبووین، پیاویك هاته‌ خزمه‌تی و پئی ووت : ئه‌ی پئغه‌مبه‌ری خوا تیاچووم، ئه‌ویش پئی فه‌رموو : له‌به‌رچی تیاچوویت ؟ پیاوه‌كه‌ ووتی : له‌كاتئكدا كه‌ به‌رؤژوو بووم چوومه‌ لای خیزانه‌كه‌م و سه‌رجئیم له‌گه‌ل كرد، پئغه‌مبه‌ری خوایش (صلی الله علیه وسلم) له‌وه‌لامیدا فه‌رموی : ئایا كؤیله‌یه‌ك شك ده‌به‌یت كه‌ ئازادی بكه‌یت ؟ پیاوه‌كه‌ ووتی : نه‌خیر، ئه‌مجا پئغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) لئیی پرسی ئایا ده‌توانیت دوو مانگ له‌سه‌ریه‌ك به‌رؤژوو بیت ؟ پیاوه‌كه‌ ووتی : نه‌خیر، پاشان پئغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پئی فه‌رموو : ئایا ده‌توانیت نانی شه‌ست هه‌زار بده‌یت ؟ پیاوه‌كه‌ ووتی : نه‌خیر، پاشان پئغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ماوه‌یه‌ك به‌و شیوه‌یه‌ مایه‌وه، وئیمه‌یش هه‌رلای ئه‌و مابوینه‌وه، پوشئك یان زه‌میله‌یه‌ك خورمایان هئینا بو پئغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، وپرسی ئه‌وه‌ كوا ئه‌و پیاوه‌ی پرسیا‌ری ده‌كرد ؟ پیاوه‌كه‌ ووتی : ها ئه‌وه‌ منم، پئغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پئی فه‌رموو :

(1) بوخاری به‌ فه‌رمووده‌ی ژماره (1936)، وموسلیم به‌ فه‌رمووده‌ی ژماره (1111) رپوایه‌تیا‌ن كرده‌وه .

ها ئهوه بگره وبيکه بهخير وصه دهقه، پاشان پياوه که ووتی : ئه ی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) دابهشی بکه م بهسهر له خوّم هه ژارتز؟ سویند بیت به خوی گه وره له نیوان ئه م دوو چیا دا مالکی تر له خوّم هه ژارتز شك نابهم، پیغه مبهری خوایش (صلی الله علیه وسلم) پیکه نی تا ئه و ئه ندازه یه ی دانه کانی پیشه وه ی به ده رکه و تن، پاشان فه رموی : ده ی که واته ده رخوا ردی مالومالتی بده .

هینانه وه ی شه هوت ومه نیش به ده ستی خو هه ر هه مان حوکی جیماع وسه رجیی هه یه، واتا رۆژووی پی به تال ده بیته وه، جا ئه گه ر هاتوو رۆژوه وان به ئیختیار و ئاره زووی خو ی به ماچ کردن یان ده ست لیان و یار و گه مه کردن یان به ده ستی پر وهاوشیوه کانی ئاوی خو ی هینایه وه ئه وا رۆژوه که ی به تال ده بیته وه، چونکه کاریکی له و شیوه یه له شه هوت و ئاره زووه یه که پیچه وانه ی رۆژووگرتنه، بویه ده بیت قه زای ئه و رۆژه بکاته وه به لام که فاره تی له سه ر واجب نیه، چونکه که فاره ت به غه یری جیماع وسه رجیی کردن واجب نابیت، چونکه ده قی فه رمووده که تاییه ته به جیماع وسه رجیی هه .

به لام ئه گه ر هاتوو رۆژوه وان له شی گران وئیحتلام بوو، یان به بی شه هوت ئاوی هاته وه، وه ک ئه و که سه ی تووشی نه خو شیه کی وابوو که له خو یه وه هه ندیک جار ئاوی ده هاته وه، ئه وا رۆژوو که ی به تال نابیته وه، چونکه به ئاره زووی خو ی نه بووه .

سیه م : خوړشانده وه به نه نقه صد وعه مدی : ئه ویش به وه ده بیت ئه وه ی له گه ده دا هه یه له خواردن و خواردنه وه له ریگی ده مه وه به یئیریته ده ره وه، به لام ئه گه ر هاتوو به ده ستی خو ی نه بوو، وه رشانه وه زۆری بو هینا و رشایه وه ئه وا رۆژوو که ی ناشکیت و کاریگه ری

نابیت لهسه رپوژوو کهی، به بهلگهی ئه و فرمودهیهی که پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویهتی : { من ذرعه القیء فلیس علیه قضاء، ومن استقاء عمدا فلیقض }⁽¹⁾.

واتا : هه رکهسیک پشانهوه زوری بو هیئاو پشایهوه، ئه و قهزای لهسه ر نیه - واتا : رپوژوو کهی ناشکیت -، وه هه رکهسیک به دهست ئه نقهصد خوی پشاندهوه ئه و دهبییت رپوژوو کهی قهزا بکاتهوه .

چوارهم : که له شاخ گرتن : که مه بهست پیی ده رهینانی خوینه له پیستهوه به بی دهمار، بویه هه رکاتییک رپوژوه وان که له شاخی گرت ئه و رپوژوو کهی به تال ده بیتهوه، به بهلگهی ئه و فرمودهیهی که پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویهتی : { أفطر الحاجم والمحجوم }⁽²⁾.

واتا : ئه و کهسهی که له شاخ ده گریت و ئه و کهسهشی بوی ده گریت رپوژوو هه ردووکیان ده شکیت .

ههروهه رپوژوی ئه و کهسهش که له شاخه که ده گریت ده شکیت، ئیلا مه گه ر هاتوو به ئالهت و ئامیرییک که له شاخه که بگریت که پیویستی به خوین هه لمزین نه بییت، چونکه ئه گه ر هاتوو وابوو ئه و خوی گه و ره زاناره رپوژوی کهسی که له شاخگر ناشکیت، به لام رپوژوو ئه و کهسهی بوی گیراوه هه ر ده شکیت .

ههروهه ها هیئانه ده رهوهی خوین له ریگای دهماره کانهوه به مه بهستی به خشینی به کهسانی تر هه مان حوکی که له شاخی ههیه و رپوژوو پییده شکیت، به لام خوین به ربوون له ریگای برینهوه، یان له کاتی دان هه لکییشان و خوینی لووت به ربووندا ههچ

(1) ئه بو داود به فرمودهی ژماره (2380)، وه تیرموذی به فرمودهی ژماره (720) ریویهتی کردوو، و وه ابن ماجه به فرمودهی ژماره (1667) ریویهتی کردوو، وه شیخ ئه لبانیس به فرمودهیهکی کهسهنی داناوه، بروانه : (صحیح ابن ماجه ژماره (1368) .

(2) ئه بو داود به فرمودهی ژماره (2367)، وه ابن خزیمه به فرمودهی ژماره (1983) ریویهتی کردوو، وه شیخ ئه لبانیس به سه نه ده کهی به سه نه دیکی سه حیح داناوه، بروانه په رتووکی (التعلیق علی ابن خزیمه 236/3) .

گرفتیک دروست ناکات وړوژووی پیناشکیټ، چونکه مانای کهله شاخ ناگه یه نیټ و وهک
 ئه و نیه .

پینجه م : سوړی مانگانه و خوینی منال بوون : هه رکاتیټک ئافرته خوینی سوړی مانگانه بیان
 منال بوونی بینی ئه و پړوژوه کهی ده شکیت، وه واجبه پاشان قهزای بکاته وه و
 بیگریته وه، ئه ویش به به لگه ی ئه و فهرمووده یی پیشتتر باسما ن کرد، که پیغه مبه ری
 خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی : { **أليس إذا حاضت لم تصل ولم تصم؟ فذلك من
 نقصان دينها** } (1) .

واتا: ئایا ئه گهر ئافرته که و ته سوړی مانگانه وه نابیت که نویژ نه کات و به پړوژوویش
 نه بیت ؟ ئا ئه وه مانای ناته و او ی ئاینه که یه تی .

شه شه م : نیه تی پړوژوو شکاندن : هه رکه سیټک به پړوژوو بیت و پیش کاتی به ربانگ کردنه وه
 نیه ت به یینیت پړوژوو که ی بشکینیت ئه و پړوژوو که ی به تال ده بیت ه وه، ئه گهر هیچ
 شتیکی له و شتانه ش ئه نجام نه دابیت که پړوژوو ده شکینن، چونکه نیه ته یینان یه کیکه
 له روکنه کانی پړوژوو گرتن، بویه ئه گهر هاتوو ئه و روکنه ی به تال کرده وه به نیه ت
 هینان به شکاندنی پړوژوو که ی به ئه نقه صد ئه و ئه و که سه خوی پړوژوو که ی به تال
 کرده ته وه .

حه و ته م : پاشگه ز بوونه وه له ئاینی پیروزی ئیسلام : چونکه پاشگه ز بوونه وه له ئاین دژ
 و پیچه وانه ی عیباده تکرده له ئیسلامدا، وه عیبادت کردن له سه ر بنه مای باوهر هینان
 داده م زریټ و خوی گه وره وه ری ده گریټ، به به لگه ی ئه و ئایه ته ی که خوی گه وره
 ده فهرمویت : ﴿ **لَيْتَ أَشْرَكَتَ لِيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ** ﴾ [الزمر: ۶۵] .

واتا : ئه گهر هاوه لگه ر بیت و شه ریك بو خوا بریار بدهیت کارو کرده وه چاکه کانیشیت
 پووچهل ده بنه وه .

(1) بوخاری به فهرمووده ی ژماره (304) ربوایه تی کرده وه .

لهكۆتاييهوه داواكارين لهخوای گهوره رۆژوو طاعهت و عيیادهتهكانمان لئ وهر بگرييت
وصلی الله وسلم علی نبينا محمد وعلی آله وصحبه وسلم